

เวียดนามกับการเข้าเป็นสมาชิก WTO

ในช่วงปลายปี 2549 มีเหตุการณ์สำคัญที่ได้รับความสนใจจากประชาคมโลกไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า การประหารอดีตผู้นำประเทศอิรักเพียงไม่กี่วันก่อนก้าวเข้าสู่ปีใหม่ นั่นคือ การที่องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ประกาศรับรองเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 150 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2549 โดยสมาชิกภาพของเวียดนามจะเริ่มมีผลอย่างเป็นทางการในวันที่ 11 มกราคม 2550 นับเป็นการสิ้นสุด การรอคอยที่ยาวนานถึง 12 ปีของเวียดนามในการเข้าเป็นสมาชิก WTO การเป็นสมาชิก WTO คาดว่าจะส่งผลดี ต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างเวียดนามกับประเทศสมาชิกอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้เวียดนาม สามารถเข้าถึงตลาดต่างประเทศได้มากขึ้นทั้งในด้านการค้าและการลงทุน ตลอดจนกระตุ้นให้เวียดนาม หันมาให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับ กติกาสากล เพื่อดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเวียดนาม ในตลาดการค้าโลก

การเข้าเป็นสมาชิก WTO ในครั้งนี้ เวียดนามจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในการลดภาษีนำเข้า ตามพันธสัญญาที่ให้ไว้กับ WTO ด้วยการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจำนวน 3,800 รายการ จากทั้งหมด 10,600 รายการ ภายในปี 2550 ดังนี้

- **สินค้าเกษตร** เวียดนามจะต้องปรับลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรให้เหลือร้อยละ 25.2 ภายในปี 2550 และดำเนินการปรับลดให้เหลือร้อยละ 21 ในที่สุด
- **สินค้าอุตสาหกรรม** เวียดนามจะต้องปรับลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมให้เหลือ ร้อยละ 14.6 ภายในปี 2550 และดำเนินการปรับลดให้เหลือขั้นต่ำสุดที่ร้อยละ 12.6 ในที่สุด

ขณะเดียวกันการเข้าเป็นสมาชิก WTO จะส่งผลดีต่อการส่งออกของเวียดนามเช่นกัน โดยเฉพาะสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมที่เวียดนามมีศักยภาพสูงในการแข่งขัน อาทิ ข้าว ยางพารา กาแฟ อาหารทะเล สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เนื่องจากสินค้าเหล่านี้จะไม่ถูกจำกัดโควตานำเข้าจากประเทศคู่ค้าอีกต่อไป รวมทั้งจะได้รับการสิทธิประโยชน์ในการเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่ต่ำลง จึงเป็นที่คาดว่า การส่งออกของเวียดนาม จะขยายตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีส่วนแบ่งตลาดในประเทศคู่ค้าเพิ่มขึ้นมาก

นอกจากนี้ การเข้าเป็นสมาชิก WTO จะทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อมั่นมากขึ้นในการเข้าไปลงทุน ในเวียดนาม เมื่อประกอบกับประชากรเวียดนามในปัจจุบันมีการศึกษาสูงขึ้น และส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน อีกทั้งค่าจ้างแรงงานของเวียดนามก็ถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก ขณะที่รัฐบาลเวียดนามเร่งปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่าง ๆ อาทิ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบไฟฟ้า และทำเรื่อน้ำลึก เป็นต้น เพื่อรองรับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศที่นับวันจะยิ่งมีมูลค่าเงินลงทุนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ดังเห็นได้จากบริษัท Canon Inc. ซึ่งกำลังก่อสร้างโรงงานผลิตเครื่องพิมพ์ขนาดใหญ่ที่สุดในโลกที่จังหวัด Bac Ninh ทางตอนเหนือของเวียดนาม และบริษัท Intel ของสหรัฐฯ ที่เตรียมขยายการลงทุนเป็นมูลค่าสูงถึง 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อผลิต ชิพอิเล็กทรอนิกส์ในเวียดนาม เป็นต้น ทำให้เวียดนามสามารถครองตำแหน่งแหล่งลงทุนที่น่าสนใจเป็นอันดับต้น ๆ ของโลกไว้ได้อย่างเหนียวแน่น

การเข้าเป็นสมาชิก WTO อย่างสมบูรณ์ของเวียดนาม เป็นสิ่งที่ไทยต้องจับตามองอย่างใกล้ชิด เนื่องจากแม้ว่าปัจจุบันสินค้าส่งออกบางรายการของเวียดนามยังมีศักยภาพในการแข่งขันด้อยกว่าสินค้าไทย แต่เป็นที่คาดว่าอีกไม่นานสินค้าส่งออกหลายรายการของเวียดนามอาจมีโอกาสแข่งขันกับสินค้าไทยได้ โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยหลักในการผลิต เนื่องจากเวียดนามมีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าไทย ดังนั้น ไทยจึงควรตื่นตัวและเร่งพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต พร้อมทั้งปรับกลยุทธ์เพื่อรองรับการแข่งขันกับเวียดนามที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเวียดนามในอีกมุมมองหนึ่งโดยอาศัยความร่วมมือทางเศรษฐกิจเป็นตัวเชื่อมโยงก็น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสองประเทศมากกว่าการเป็นคู่แข่งกัน กล่าวคือ ไทยและเวียดนามควรเปลี่ยนสภาพจากการเป็นคู่แข่งมาเป็นคู่ค้าและคู่ลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่สินค้าไทยยังเป็นที่ต้องการมากในเวียดนาม เนื่องจากชาวเวียดนามมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าไทย ดังนั้น การเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามจึงเสมือนเป็นโอกาสอันดีที่ทำให้ชาวเวียดนามมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น และส่งผลเกื้อหนุนต่อการนำเข้าสินค้าจากไทยในที่สุดด้วย

ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ

มกราคม 2550